

- 6) Hvorledes skal de nævnte forordninger fortolkes, hvis lokale aktionsgrupper, som indtil dette tidspunkt effektivt og lovligt har udøvet virksomhed, opløses? Hvad sker der i et sådant tilfælde med de forpligtelser, som disse grupper har påtaget sig, og de rettigheder, som de har erhvervet, navnlig henset til det samlede antal organer, som berøres af en sådan opløsning?
- 7) Skal artikel 62, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) fortolkes således, at en bestemmelse, hvorved en medlemsstat kræver, at lokale Leader-aktionsgrupper, som antager form af et handelsselskab uden gevinst for øje, omdannes til en forening inden for et år, med den begrundelse at kun foreningen som retlig organisationsform kan sikre dannelsen af et netværk mellem lokale medlemmer, henset til at det grundlæggende formål med et handelsselskab i henhold til de gældende ungarske bestemmelser er realisering af en fortjeneste, og at tilstedeværelsen af økonomiske interesser udelukker fundraising og indtræden af nye medlemmer, er acceptabel og i overensstemmelse med loven?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 277, s. 1.

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 368, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 21. januar 2013 — Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai mod OTP Jelzálogbank Zrt.

(Sag C-26/13)

(2013/C 156/28)

Processprog: Ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai

Sagsøgt: OTP Jelzálogbank Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (¹) (heretter »direktivet«) fortolkes således, at udtrykket »definitionen af aftalens hovedgenstand« omfatter et kontraktvilkår, der

fastsætter en vekselkurs, og som ikke er blevet individuelt forhandlet, når der er tale om et lån, der optages i udenlandsk valuta, men udstedes i indenlandsk valuta og som forbrugeren udelukkende kan tilbagebetale i indenlandsk valuta?

Såfremt dette ikke er tilfældet, skal forskellen mellem købs- og salgsprisen [for valutaen] da i henhold til det andet udtryk i direktivets artikel 4, stk. 2, anses for en betaling, således at vurderingen af, om kontraktvilkåret er urimeligt, ikke kan omfatte en vurdering af overensstemmelsen mellem denne betaling og tjenesteydelsen? Har det i denne forbindelse betydning, om valutatransaktionen mellem den finansielle institution og forbrugeren faktisk gennemføres?

- 2) Såfremt artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den nationale ret uanset indholdet af de nationale bestemmelser tillige kan vurdere, om sådanne kontraktvilkår er urimelige, hvis disse vilkår ikke er affattet klart og forståeligt, skal denne sidstnævnte betingelse da forstås således, at den indebærer, at det omhandlede vilkår i sig selv skal være affattet grammatisk klart og forståeligt for forbrugeren, eller indebærer dette vilkår kun, at de økonomiske hensyn, der ligger bag anvendelsen af kontraktvilkåret, samt at forholdet mellem det nævnte vilkår og kontraktens andre vilkår, skal være affattet klart og forståeligt for forbrugeren?
- 3) Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 og præmis 73 i dommen i sagen Banco Español de Crédito (sag C-618/10) fortolkes således, at den nationale ret ikke kan afhjælpe den manglende gyldighed af en urimelig bestemmelse i et generelt kontraktvilkår, der anvendes i en lånekontrakt, som er indgået med en forbruger, ved at ændre eller tilpasse det pågældende kontraktvilkår, såfremt kontrakten ikke kan opretholdes på grundlag af de resterende kontraktvilkår, efter at det urimelige vilkår er fjernet? Har det i denne henseende betydning, at den nationale lovgivning indeholder en subsidiær bestemmelse, der regulerer den omhandlede retlige situation, når der ikke foreligger en ugyldig bestemmelse?

(¹) EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 22. februar 2013 — Luigi D'Aniello m.fl. mod Poste Italiane SpA

(Sag C-89/13)

(2013/C 156/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli